školní obědy (do kategorie „ostatní bílí“ patří žáci bílé pleti, kteří nejsou ani Britové, ani Irové; většinu z nich tvoří přistěhovalci ze zemí EU).

Sekundární vzdělávání

Když se Stokes et al. (2015) a Strand (2015) s využitím Národní databáze žáků podívali pouze na etnický původ a použili přísnější měřítko výkonu na konci sekundární školy (tj. 5 nebo více známek v rozmezí A* až C včetně angličtiny a matematiky), zjistili, že:

- žáci klasifikovaní jako „ostatní bílí“ (to znamená skupina složená převážně, avšak nikoli bezvýhradně z přistěhovalců ze zemí EU) si vedli relativně hůře než jejich vrstevníci z kategorie „bílí Britové“,
- žáci z kategorií „Black Caribbean“ (černí karibského původu), „Mixed White and Black Caribbean“ (míšenci karibského původu) a Pákistánci měli rovněž menší šanci dosáhnout stanoveného standardu (5 známek v rozmezí A* až C včetně angličtiny a matematiky),
- žáci z kategorie „Black African“ (černí afrického původu) si vedou podobně jako „bílí Britové“ (údaje z roku 2013), což naznačuje, že za poslední dvě desítky let učinili značný pokrok,
- žáci bangladéšského původu si původně vedli hůře než „bílí Britové“ (v roce 2004), avšak v roce 2013 již bílé Brity předehnali,
- žáci indického a čínského původu měli podstatně větší šanci dosáhnout stanoveného standardu (jejich šance byly téměř dvojnásobné v porovnání s bílými Brity).

Při použití méně přísné varianty indikátoru vzdělávacích výsledků na konci nižší sekundární školy (nejlepších osm známek u zkoušek GCSE) jsou výsledky různých etnických skupin podobné jako výše, třebaže konkrétní hodnoty rozdílů mezi etnickými skupinami se mírně liší.

Současné výzkumy také ukazují komplexní obrázek, kdy etnický původ interaguje se socioekonomickým znevýhodněním. Podíváme-li se pouze na socioekonomicky znevýhodněné žáky (s nárokem na bezplatné školní obědy), pak bílí Britové podávají horší výkony než jejich vrstevníci jiného etnického původu, kteří mají rovněž nárok na školní obědy zdarma. Platí to ve věku 5 let (na počátku primární školy), ve věku 11 let (na konci primární školy) a také ve věku 16 let (na konci nižší sekundární školy) (Stokes et al. pro DfE, 2015).

Další zjištění ovšem naznačují, že pozitivní vývoj se netýká všech etnických skupin. Například žáci romského/kočovného původu měli nejvyšší míru vyloučení ze školy (údaj k roku 2012, DfE, 2012), těsně následováni černými žáky karibského původu, kteří měli více než dvakrát větší pravděpodobnost, že budou na určitou dobu vyloučeni ze školy (z jakéhokoli důvodu), než tomu bylo u celé žákovské populace.

2.3.3 Jazykově podmíněné vzdělávací nerovnosti

I když vezmeme do úvahy výhrady týkající se kvality dat v důsledku toho, že indikátor EAL nemusí dobře rozlišovat mezi žáky, pro které je angličtina skutečně dalším či druhým jazykem, a těmi, kteří doma hovoří anglicky jako prvním jazykem a navíc ještě dalším jazykem, statistiky založené na údajích z Národní databáze žáků přesto naznačují, že žáci s angličtinou jako dalším jazykem mají horší výsledky než ostatní (Schneider et al, 2015).

Rozdíly ve výsledcích mají tendenci se zmenšovat, jak žáci postupně procházejí vzdělávacím systémem, pravděpodobně zčásti díky zvláštní podpoře, která je žákům s angličtinou jako dalším jazykem poskytována, aby si zlepšili znalosti angličtiny a již se neodlišovali od svých vrstevníků, kteří do kategorie EAL nikdy nespadali.